

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 14.210 van 5 februari 2021
in de zaak A. 232.492/XIV-38.546**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 3. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Gaëlle Jordens
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Wynantsstraat 23
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN
DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 14 december 2020, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 243.704 van 5 november 2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is aangekomen ter griffie op 6 januari 2021.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Uit het proces-verbaal van de terechtzitting van de verenigde kamers van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 22 september 2020 blijkt dat de verzoekers er zijn verschenen, bijgestaan door hun raadsman, en dat welbepaalde vragen werden gesteld aan de partijen. In het bestreden arrest wordt ook het antwoord van de

verzoekers ter terechtzitting op die vragen vermeld. Uit niets blijkt dat de verzoekers ter terechtzitting uitstel hebben gevraagd of enig voorbehoud hebben geformuleerd met betrekking tot het recht van verdediging of het recht op tegenspraak. Het blijkt ook niet dat zij daartoe niet in de mogelijkheid waren. De verzoekers vermogen dit derhalve niet voor de eerste maal op te werpen in de graad van administratieve cassatie.

Het eerste middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

2. De verzoekers houden voor dat het bestreden arrest tegenstrijdig is gemotiveerd “door de hierboven vermelde vragen tijdens de hoorzitting in verenigde kamers te stellen en aldus impliciet maar zeker toe te geven dat de vrees van de verzoekers in casu vaststaat en, tegelijkertijd, de vraag van de toegang tot de mogelijke bescherming af te wijzen op grond dat verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging door benedeleden zou[den] hebben aannemelijk gemaakt”.

De vragen betreffende de mogelijkheid tot bescherming vanwege de overheid tegen niet-overheidsactoren in El Salvador en de mogelijkheid van een intern beschermingsalternatief in El Salvador zijn gesteld in de beschikking waarmee de terechtzitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bepaald en op die terechtzitting zelf. Het vormt geen tegenstrijdigheid in de motivering dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nadien in het bestreden arrest oordeelt dat de verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maken, zodat hij de voormelde vragen inderdaad niet meer hoefde te beantwoorden.

Het tweede middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 600 euro, ieder voor een derde.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op * februari tweeduizend eenentwintig, door:

Carlo Adams,	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams